A. 1835. No. 135.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 7 November.

FRANKFORT, den 3den November.

Berigten uit Odessa, van den 13den October, melden het volgende: Lord *Durham* is den 10den dezer van hier naar Petersburg vertrokken. De heeren *Drinkwater* en *de Roos* zullen hem tot Bielaja-Tserkoff vergezellen, waar Zijne Majesteit de Keizer van Rusland over verscheidene legerkorps eene wapenschouwing zal houden. Van daar zullen de beide genoemde heeren herwaarts terugkeeren, om weder aan boord van de Engelsche stoomboot de *Pluto* te gaan en eenige havens van de Zwarte zee te bezoeken.»

— Den 31sten October is op den ijzeren spoorweg tusschen Neurenberg en Farth eene proef genomen met een voertuig, waarop zich 23 personen bevonden, en hetwelk slechts door één paard getrokken werd. Deze proef is in allen deele volkomen gelukt. Met deze proef is wijders gepaard gegaan het oogmerk, om de werking van eenen aangebragten handboom te zien. Het voertuig, ofschoon met eene groote snelheid zich bewegende, kon evenwel ieder oogenblik en waar men wilde tot stilstand gebragt worden, zonder dat de menschen hierdoor iets onaangenaams ondervonden, of het paard genoodzaakt was om tot het ophouden eenige kracht aan te wenden. De handboom stuit niet alleen de beweging van het voertuig binnen 2 of 3 seconden; maar brengt ook door den tegenstand eene wrijving te weeg, die door de hoogste trekkracht van het paard niet kan overwonnen worden. Daardoor vervalt alle gevaar, dat door een schuw paard kan ontstaan, daar men in staat is om de inspanning van deszelfs krachten onschadelijk te maken. Vermits, door de proeven met den handboom, meermalen eene vertraging in de beweging van het voertuig ontstond, werd de weg van Neurenburg naar Farth in 26 minuten afgelegd. Deze proeven op den terugweg niet meer noodig zijnde, liet men het paard in den vollen draf loopen, en het voertuig legde in 24 minuten 21,000 Beijersche voeten af; derhalve bedroeg de middelbare snelheid van hetzelve in *eene* seconde 14½ voet, en kwam dus de snelheid van een vrijvallend ligchaam, dat in de eerste seconde 15⅝ Beijersche voet aflegt, tamelijk nabij. Deze schoone uitkomst is des te aangenamer, daar deze snelheid niet op een waterpas liggende, maar op den weg van Neurenburg naar Farth eenzins opgaande baan bereikt is. Volgens de in Engeland gedane waarnemingen, worden op eenen horizontalen spoorweg 250 pond last met *een* pond kracht bewogen. Het bedoelde voertuig met de personen woog 5200 pond, en dezen last trok *een* paard met eene krachtinspanning van 20 pond op het waterpas liggende, en van 10 pond meer op het overig gedeelte des wegs, dat is 30 pond te zamen. Deze kracht werd echter slechts bij den aanvang der beweging aangewend; want nadat het voertuig eene bestendige snelheid verkregen had, kon men gemakkelijk uit de slappe trekriemen afleiden, dat het dier ten hoogste 10 of 12 pond kracht tot het vervoeren van den aanzienlijken last van 5200 pond gebruikte. De beweging was zeer zacht, en niet te vergelijken met de schudding, welke men in eene chais op eenen gewonen goeden weg ondervindt; men kon met potlood schrijven, en het schrift toonde geene bevende beweging der hand.

— Den 29sten en 30sten dezer is te Dusseldorp de eerste algemeene vergadering der deelnemers aan den Dusseldorpschen Elberfeldschen ijzeren spoorweg gehouden onder voorzitterschap van den regeringspresident graaf *van Stolberg-Wernegerode*. Er waren daarbij, van de 456 deelnemers, 196 persoonlijk tegenwoordig, die te zamen 6546 actien, ieder van 100 daalders, vertegenwoordigden.

— In het Bergsche heeft men met blijdschap vernomen, dat tot den aanleg van eenen ijzeren spoorweg tusschen de Weser en den Rijn thans ook te Keulen eene commissie is bijeengekomen, ten einde de onderneming bepaaldelijk voor te bereiden. Van dezelve kan men de zegenrijkste vruchten verwachten, zoo voor den Duitschen wereldhandel, als voor het binnenlandsch vertier van dat gewest.

— Er bevinden zich thans eenige Russische officieren te Berlijn, wier verblijf aldaar door Zijne Majesteit den Koning van Pruissen bekostigd wordt. Zij zijn, op bevel des Konings, in de eerste logementen gehuisvest, daartoe verordende officieren vergezellen hen, zij hebben den vrijen toegang tot de schouwburgen en alle openbare vermakelijkheden van Berlijn en bij alle plegtige gelegenheden worden zij ten hove genoodigd.

— Bij het uitbarsten van de Belgische revolutie zagen onderscheidene professoren aan de universiteiten aldaar, die vroeger door Koning *Willem*, op zeer voordeelige voorwaarden, uit Duitschland geroepen werden, daar zij onder de nieuwe orde van zaken niet langer blijven konden, zich genoopt, naar hun vaderland terug te keeren, waar zij thans van Koning *Willem* de halve bezolding als wachtgeld trekken. Onder de teruggekeerden bevinden er zich ook eenigen uit Baden. De Badensche regering schijnt het zich ten pligt te stellen, om deze mannen, die buiten hunne schuld uit eenen belangrijken werkkring gerukt werden en als onderwijzers en schrijvers uitmunten, zoodra de gelegenheid zich daartoe aanbiedt, in hun vaderland weder aan te stellen.

PARIJS, den 3den November.

Men verhaalde heden op de beurs, als eene zekere tijding, dat de zaakgelastigde van de Vereenigde-Staten, overeenkomstig de bevelen zijner regering, zijne paspoorten had gevraagd en Parijs binnen twee of drie dagen moest verlaten; dat de heer *Barton* ook op het punt had gestaan, om naar Havre te vertrekken, toen zijn vertrek door eene onvoorziene omstandigheid was opgeschort geworden. Men wist niet of zulks was ten gevolge van nieuwe instructien, of dat er eenige toenadering van de Fransche zijde plaats had. Maar al vertrok de Amerikaansche zaakgelastigde, dan hield men dit nog geenszins voor eene vredebreuk, maar enkel voor eenen maatregel van afwachting. Het Amerikaansche congres komt eerst in December bijeen, dan moet tot eene nieuwe verkiezing van eenen president overgegaan worden, en voor dat zulks geschied is, zal de twistzaak tusschen Frankrijk en de Vereenigde-Staten niet afgedaan worden.

— Men verzekert dat het rapport over de zaak van *Fieschi*, hoezeer daarin slechts vier beschuldigden zijn betrokken, nogtans zoo groot is, dat het vier gedrukte boekdeelen zal uitmaken. Wijders verhaalt men, dat de medepligtigheid van *Pepin* thans zeker is. Men zou onder de papieren van den kruidenier in de St. Antony-straat de plans van het helsch werktuig gevonden hebben. *Fieschi* geeft bij voortduring niet alles op aangaande zijne medehelpers; maar wil dit tot den grooten dag der teregtzitting besparen.

— De hertog van Orleans is den 31sten October, aan boord van het stoomvaartuig *de Castor*, van Toulon naar Korsika vertrokken. Van daar zal hij vervolgens onderscheidene punten der Afrikaansche kust bezoeken.

— Het ministeriele avondblad wederspreekt de geruchten, door sommige dagbladen, naar aanleiding van het Londensche dagblad de *Morning-Chronicle* verspreid, als of het Engelsche bewind zich bij de Fransche regering zou beklaagd hebben over de gemakkelijkheid, waarmede de aanhangers van don *Carlos* hem hulp langs de Pyreneesche grenzen zouden kunnen doen toekomen.

In hetzelfde ministeriele blad vindt men de volgende tijdingen uit Spanje:

« De stoomboot *la Reyna Gobernadora* heeft den 29sten October te St. Sebastiaan opgebragt eenen Engelschen koopvaarder, bevracht met kanonnen, geweren en kruid voor de opstandelingen. — Don *Carlos* was den 22sten te Foronda, en *Cordova* te Vittoria, tegen over de Carlisten. Te Oteisa, bij Estella, zijn 4000 man Christino's binnengerukt, met oogmerk om zich 's anderen daags van die stad, welke van troepen ontbloot was, meester te maken.

« Een telegrafisch berigt uit Bayonne van den 1sten November meldt, dat, volgens tijdingen uit Saragossa, alles met de junta's van Andalusie schijnt in orde te wezen. Te Malaga alleen bestaat nog eene junta. De Portugeesche hulptroepen hebben bevel tot vertrek ontvangen.»

— Men heeft, door buitengewone gelegenheid, berigten uit Madrid tot den 20sten October ontvangen. Dezelve melden hoofdzakelijk, dat de Koningin Regentes eene buitengewone heffing van 300,000,000 realen heeft uitgeschreven, om in de kosten van den oorlog in Biscaije en Navarra te voorzien; en voorts bepaald heeft, dat de armee onverwijld met honderd duizend man, uit de burgers van de 18 tot de 40 jaren genomen, zal versterkt worden.

— De admiraal *de Rigny* is gevaarlijk ziek en op de beurs liep reeds het gerucht, dat hij dood was. Naauwelijks een jaar geleden is de heer *de Rigny* met mevrouw *Honorez*, weduwe van een der rijkste ... eigenaars in Belgie, getrouwd. Mevrouw *de Rigny* is thans ...

Berigten uit Madrid, van den 22sten October, melden ...

van Spanje aan de Koningin een adres hebben ingediend, ten einde hunne majoraten voor vrij eigendom te verklaren, ten einde dezelve te kunnen verpanden voor bijdragen ten behoeve des vaderlands. De Regentes heeft hierop echter nog niet op geantwoord; maar het berigt van den Koninklijken raad gevraagd, of de vrijverklaring der majoraten tot het Koninklijk gezag behoort. Het ministerie schijnt de verantwoordelijkheid van dezen maatregel niet te willen op zich nemen, vreezende door de Cortes te zullen beschuldigd worden van zijne magt overschreden te hebben.

AMSTERDAM, den 5den November.

Beurs van den 4den November.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. In onze $2\frac{1}{2}$ pCt. was weinig handel; de prijs heeft bijna niet gevarieerd en bleef $55\frac{5}{16}$ à $\frac{3}{8}$; 5 pCt., als gisteren, $102\frac{1}{16}$ à $\frac{1}{8}$; kansbiljetten openden $24\frac{1}{16}$, vielen tot $24\frac{1}{16}$ en bleven op deze hoogte. Van beide sijndicaat kwamen eenige postjes ter markt, waardoor de prijs der $4\frac{1}{2}$ pCt. tot 95 en die der $3\frac{1}{2}$ pCt. tot $79\frac{3}{8}$ achteruitging; aandeelen handelmaatschappij bleven 118 à $117\frac{7}{8}$; nieuwe 102.

Spanje. Er wordt veel in Spaansche schuldbrieven gedaan en de omzet was buitengewoon levendig; 5 pCt. perpetuelen $30\frac{7}{8}$, 31, $31\frac{1}{8}$, 31 gebleven; 3 pCt. $18\frac{5}{8}$, $\frac{5}{16}$ met veel omzet; Fransche uitgestelde bleven $14\frac{1}{2}$ bij geringe afdoeningen, cortes openden $30\frac{5}{8}$ en werden later ook à $30\frac{1}{2}$ gedaan; coupons $20\frac{1}{4}$; obligatien *Ardoin*, kleine stukken, $44\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $44\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$ gebleven; groote $43\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$; in beide soorten is zeer veel omgezet en werden voor binnenlandsche rekening veel aankoopen bewerkstelligd; de meer gunstige positie van Spanje boezemt voor deze schuldbrieven meerder vertrouwen in.

Rusland. Oude Russen $104\frac{3}{8}$; nieuwe zeer gevraagd en $104\frac{7}{8}$ à 105 gebleven; Russen van 1831 $97\frac{7}{8}$ à 98; van 1833 werden kleine postjes à $97\frac{1}{2}$ verhandeld; roebels $68\frac{7}{8}$ gebleven.

Oostenrijk. Eenige weinige postjes 5 pCt. metalliek werden à $98\frac{7}{8}$ en 99 gedaan; $2\frac{1}{2}$ pCt. bleven goed prijshoudend à 59, nieuwe Weeneraandeelen 708 gebleven.

Brazilie $86\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$; *Columbia* $24\frac{1}{8}$ a $\frac{3}{16}$, coupons $5\frac{1}{2}$ *f*; *Peru* $21\frac{1}{8}$ a $\frac{1}{4}$.

Beurs van den 5den November.

Er heerschte eene bijzondere levendigheid in Spaansche schuldbrieven en de handel daarin was buitengewoon levendig.

5 pCt. perpetuelen openden $31\frac{3}{8}$, klommen tot $31\frac{15}{16}$ en bleven $31\frac{7}{8}$; 3 pCt. aanvankelijk $18\frac{5}{8}$, op het eind 19 gebleven; Fransche uitgestelde van $14\frac{3}{4}$ tot 15 geklommen met veel affaire; obligatien cortes $31\frac{1}{4}$ begonnen en $31\frac{5}{8}$ gesloten; coupons derzelven $20\frac{1}{2}$ a $\frac{3}{4}$; de meeste rijzing ondervonden *Ardoins*; stukken van 85 pond openden $94\frac{1}{2}$ en bleven 46; grootere rezen van 44 tot $44\frac{5}{8}$

Holland. Onze $2\frac{1}{2}$ pCt. waren in het begin $55\frac{5}{16}$, daalden tot $55\frac{3}{16}$ en bleven $55\frac{1}{4}$; doch er is niet veel daarin omgezet; 5 pCt. $101\frac{15}{16}$ à 102; kansbiljetten $24\frac{3}{4}$; oude sijndicaat 95, $95\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$ a $\frac{3}{8}$; nieuwe $79\frac{3}{8}$ gebleven; aandeelen handelmaatschappij $117\frac{3}{4}$ nieuwe 102.

Russische en Oostenrijksche fondsen als gisteren, bij zeer trage omzetting.

Mengelwerk.

Dat het waar zij!

Zagen wij met reikhalzend verlangen den dag te gemoet, waarop onze Staten-Generaal, als naar gewoonte, met eene troonrede stonden geopend te worden; en vleiden wij ons, dat wij bij die gelegenheid iets geruststellends, iets beslissends aangaande de nog onvereffend gebleven zaken tusschen ons en *België*, uit den mond onzes geëerbiedigden Konings zouden hooren; werd dit reikhalzend verlangen, bij het uitspreken dier troonrede, hoezeer ook anders, in vele opzigten van zeer belangrijken inhoud, in geenen deele bevredigd, schoon wij in dezelve, gelijk wij in een onzer vorige nommers met innig genoegen te kennen gaven, *voor het eerst* eene letterlijke onderscheiding tusschen *Nederland* en *België* opmerkten; welke onderscheiding genoegzaam aanduidt, hoezeer het opperhoofd van onzen staat met den algemeenen wensch der natie instemt, om, namelijk, den scheidsmuur tusschen *Nederland* en *België*, door den opstand van 1830 werkelijk opgetrokken, volkomen goed te keuren: niet minder reikhalzend verlangen wij thans naar de troonrede van den Belgen Koning, bij de aanstaande opening der Belgische kamers, nu het dagblad de *Temps* ons stellig gelieft te verzekeren, dat dezelve ons, ten opzigte der te verwachten schikkingen, een licht zal doen opgaan, naar welks verschijning wij reeds zoo lang met uitgerekt geduld hebben uitgezien.

« Binnen drie maanden — zegt genoemd dagblad — houdt men het er in de salons voor (in die namelijk, waar men van de staatkundige aangelegenheden der volken zoowel rechtstandig spreekt als in gewone societeiten en estaminets; in de salons der zoogenoemde groote wereld, waar, van tijd tot tijd, aanzienlijke staatsbeambten zich een enkel woord, opzettelijk, laten ontvallen, opdat er verder van zou gesproken worden, of waar deze of gene ministerieele vertrouweling, op hoog gezag, verschijnt, om, als voorloopig verkondiger eener goede tijding, algemeene tevredenheid en blijdschap onder de aanwezigen te verspreiden); binnen drie maanden zouden de zaken tusschen *België* en *Holland* (*Nederland*) geregeld zijn. »

Meermalen, en dit valt niet te ontkennen, hebben de dagbladen, en wel met name de Engelsche, ons zulke heugelijke tijdingen op den mouw zoeken te spelden, ons de mogelijkheid eener spoedige eindschikking voorgehouden, zoodat wij, door ondervinding wijs geworden, aan dergelijke berigten minder of liever geen geloof zouden hebben te hechten. Maar hiermede is het hier van geheel anderen aard. De *Temps* spreekt, even als de bewuste Engelsche journalen, niet naar eigen goeddunken; hij grondt zijn veel beduidend berigt op hetgeen men in de zoo even vermelde salons van mond tot mond heeft hooren rondgaan, en voegt er de bevestiging bij, dat de aldaar algemeen geuite verzekeringen weldra in de troonrede van Koning LEOPOLD eene nadere bevestiging zullen vinden.

Brengen wij nu dit een en ander in verband met de onderscheiding, door Koning WILLEM tusschen *Nederland* en *België* gemaakt; iets dat wij vroeger nimmer hebben mogen opmerken; voegen wij daarbij, dat de wensch van onzen Koning zich, hoofdzakelijk, om het belang van velen zijner landgenooten, bepaalt tot het treffen eener zoo algemeen gewenschte eindschikking, en houden wij daarbij in het oog, dat de buitenlandsche reis van onzen Prins FREDERIK der *Nederlanden*, een gewigtiger doel dan dat eener bloote uitspanning ten grondslag kan gehad hebben: dan laat het zich niet als volstrekt onmogelijk aanzien, dat de *Temps* waarheid heeft gesproken.

En wie is er, die zulks niet van harte zou wenschen? Wie is er, die het oogenblik niet zou zegenen, waarop wij eene goede, wel begrepene finale schikking zouden zien stand grijpen?

Wij herhalen het derhalve, in den geest van alle weldenkende hoogschatters onzes dierbaren vaderlands, dat wij reikhalzend verlangen, den inhoud der troonrede van Koning LEOPOLD te vernemen, en dat die troonrede ons te meer welkom zal zijn, als wij er in bevestigd vinden, wat de *Temps* ons [illegible] aanvankelijk verzekert.

Het *statu quo* is voor *België*, schoon wij, wat onze staatschulden aangaat, nog meer belang bij deszelfs opheffing hebben, even nadeelig als voor *Nederland*. Het binnenlandsch vertier lijdt er aan beide zijden door; en dit vertier is voor beide rijken niet minder de zenuw van algemeene welvaart dan de buitenlandsche handel.

Schetsen uit Portugal.

Niets overtreft de pracht van het schouwspel, hetwelk zich voordoet, wanneer men op een' lente-dag den Taag opzeilt; de hemelsblaauwe lucht, gepaard met het levendig schitterende van de zuiderzon, geeft aan het water dezer rivier een' verblindenden weêrschijn. Afwisselende en betooverende gezigten volgen zich onophoudelijk op, naar mate het schip het stille water langzaam doorklieft. Aldaar bevinden zich inderdaad de schilderachtigste tooneelen, welke de verbeelding scheppen kan; een liefelijk gevoel streelt de zinnen; het dichterlijke van het landschap wekt ook dichterlijke beelden in de ziel, en stort u aangename aandoeningen in. Bij de opkomst der rivier, stijgt een klein eiland als door betoovering uit het water, hetwelk ten steunsel strekt van het fort *Bugin*, dat hetzelve schier geheel bedekt; aan de boorden van dat eiland, ter zijde van de stad, ziet men trapsgewijze opklimmende heuvels, van wier toppen zich kasteelen en kloosters verheffen. Het zacht en helder groen van de gerst- en koren-velden steekt niet weinig af bij het zwaar en donker gebladerte der olijfbosschen; de oranje-appels balsemen de lucht met dezelve bloesem en vruchten. De oude bouwerde van het kasteel van *Belem* en de sterkte *St. Julien* wordt tot in de rivier verlengd, gelijk twee voorposten der stad, waar achter men [illegible]. Hier bevindt zich een aantal, door het nieuw paleis van *Ajuda* bestraken wordende gebouwen; daar ontwaart men de fraaije torens van de Metropolitanen-kerk; ginds ziet men het klooster van *Estrella*, met deszelfs lange, instortende muren; verder het statig klooster van *St. Jerominus*, hetwelk wegens zijne rijke bouworde en zijn prachtig voorhof beroemd is en langs de rivier loopt, alwaar duizend visschers-booten kruisen, waar honderd vlaggen, van verschillende volken, waaijen. Te midden der handels- en vervoerschepen, onderscheidt men hier en daar eenige, ontzagverwekkende oorlogs-vaartuigen, welke de schitterende oppervlakte van den Taag beschaduwen. Wendt uwen blik af van dezen schilderachtigen kant, die zoo zeer overladen is met woningen en waar *Lissabon* eene tooneelmatige vertooning oplevert, om dien op de tegenovergestelde zijde der rivier te vestigen, dan zult gij verbaasd staan over de zonderlinge verandering. Daar is de gezigtseinder door eene lange keten kleine bergen, welke met regelmatige tusschenpoozen door de kracht van het kruid gespleten schijnen; naauwelijks ontdekt men in de diepte eenige woning, eenig verblijf; deze kale rotsen strekken zich al dalende tot de zee uit, en loopen eindelijk in eene uitgestrekte zandvlakte af. De ingezetenen van *Lissabon*, of veeleer de Portugezen, in het algemeen, zijn trotsch op hunne hoofdstad, onophoudelijk noodigen zij u uit, deze te komen bewonderen, en werkelijk zou dezelve ook bovennatuurlijk kunnen worden geheeten, indien zij door andere ingezetenen werd bewoond. Maar ongelukkig is het aangename *far niente* ook, even als te *Florence* en te *Napels*, te *Lissabon* in gebruik. De straten zijn vol onreinigheden; zij zijn vervuld met krengen; geen voetstap kunt gé in *Lissabon* doen, zonder troepen zwijnen of verzamelingen van ronddwalende honden te ontmoeten. De hondsdolheid is er echter niet bekend, doordien, bij drukkende hitte, de kooplieden aan hunne winkels kommen met water plaatsen, om de [illegible] zwalende dieren te lesschen; niettegenstaande [illegible], daar het [illegible] eene wijkplaats, [illegible] te rug, dat men hen niet van [illegible]. De bevolking van *Portugal* bestaat bijkans geheel uit [illegible], dieven en krijgslieden. Ieder land heeft deszelfs eigene roovers; die van *Portugal* hebben ook hunnen bijzonderen aard; uit de navolgende trekken, zal men hen leeren kennen. Indien een reiziger, van geen eskorte voorzien, zijnen weg wil vervolgen, zoude hij bloot gesteld zijn, om in de handen der *vrije kompagnien* te vallen. Er zijn echter, zoo wel te *Lissabon* als in andere steden, in de straten personen, waaraan men volstrekt de zorg voor de postkoets of zijne muilezels moet opdragen. Staat de voerman, of de berijder van den muilezel, in betrekking met de bende, welke het land onveilig maakt, dan wordt hij door de verspieders, die aan de beide kanten van den weg verborgen zijn, op een afgesproken teeken herkend, en zoo lang de reiziger door dezen man wordt begeleid, loopt hij niet het minste gevaar, ten zij hij persoonlijk geene vrees aan de bende inboezemt. De weinige beschaafdheid der Portugezen blijkt, onder anderen, uit de behandeling, welke zij den dooden aandoen, en welke zeer stuitend is. Men brengt de lijken op eene horde, bij wijze van berrie, naar de begraafplaats; het lijk wordt daar op den

ing gelegd en met deszelfs kostbaarste kleederen behangen, het hoofd, de armen en de voeten hangen naar buiten en worden op eene schandelijke wijze onder het zand gesleept. Het graf is een afzigtelijk gat, eenige voeten in de aarde gegraven. De doodgravers werpen er den overledene zonder de minste plegtigheid in, en bedekken dien met een' brok aarde, welke zij met hunne voeten, en op eene schandige wijze, instampen. Het schoone klooster van *Sint Jeronimus* is de begunstigde begraafplaats voor kinderen. Door eene bijgeloovige overlevering, heeft men deze streek, bij voorkeur boven elke andere, tot dit einde verkozen. Het is eene gewone zaak op den zelfden morgen vier en vijf *cejas*, eene soort van ligte rijtuigen, te ontmoeten, waarvan elk eene dame en eenen heer, statig gekleed, bevat, en die door eene kleine lijkkoets van ruw hout worden voorafgegaan, waarin zich een dood kind bevindt, hetwelk met bloemen versierd en met fraaije linten omhangen is. Het klooster bereikt hebbende, stappen de personen uit hunne *cejas*, treden hetzelve binnen, knielen neder en bidden een oogenblik voor het groot-altaar; vervolgens nemen zij rustig het kind uit de lijkkoets, leggen hetzelve op de marmeren trappen der kapel neder, onverschillig hoe, aan de monnikken eenig geld voor de begrafenis latende, en keeren daarvan terug zonder eenen traan te storten, zonder op het belangwekkende kind eene dier afscheidsgroeten te slaan, welke als het ware beteekent: « Schoone engel, wij zullen u terug vinden; het leven is slechts kort, het toekomende is eeuwigdurend, wij zullen ons weldra wederzien. " Men gaat zoo ver, van te verzekeren, dat de ouders zelven hunne kinderen naar deze akelige plaats brengen, en ze in die droevige diepte doen nederdalen. Deze kleine schepsels, wier optooijing als het ware met den dood in strijd is, en een gevoel van afgrijzen inboezemt, gelijken volmaakt wassen beelden. Een vreemdeling, die eens door de nieuwsgierigheid naar deze kapel geleid werd, vijf of zes dezer kleine poppen ziende, nam er een op, om zich daar mede te vervrolijken, doch ontstelde zeer toen hij ontdekte, dat het een dood kind was. In 1810 sloopte het Fransche leger gedeeltelijk het klooster van *Batalha*. Dit voorval gaf dan een' ongelukkigen monnik, broeder LAURENTIUS genaamd, zijne vrijheid weder, die aldaar in een' kelder verkwijnde en van gebrek zou hebben moeten omkomen, indien zijne broeders, buiten weten van den groot-prior, geene opening onder den ingang hadden weten te bewerken en hem sedert verscheidene jaren niet dagelijk eenige spijzen hadden weten te bezorgen. De aan dezen broeder opgelegde straf was het gevolg van eenen door hem gepleegden moord. De natuur schijnt het er op te hebben toegelegd, den Portugeschen grond te begunstigen; meest overal vindt men een' vruchtbaren bodem, schilderachtige valleijen, lagchende beemden; vooral leveren de omstreken van *Coimbra* een bijzonder schoon schouwspel op; daar tooijen rijke buitenplaatsen, onder een onbewolkten hemel, de landsdouwen. De zeden der ingezetenen zijn er zachtzinnig en eenvoudig, maar eene eenvoudigheid, welke de vroegste kindschheid evenaart. De bewoners dezer landschappen gaan zelfs zoo ver, dat zij de vreemdelingen vragen hoe zij buiten deze schoone streken kunnen leven, onder hunnen graauwen hemel, in landen, welke, naar zij zeggen, noch zon, noch oranjeboomen, hebben. Deze goede lieden behooren tot de oorspronkelijke wereld. Eene snede brood en eene uije maakt hunnen maaltijd uit. Hun dagelijksche arbeid geeindigd zijnde, spreiden zij hun leger in de opene lucht, en slapen zij den geheelen nacht rustig aan den ingang hunner woonsteden. Zij koesteren geene vrees voor roovers, daar zij niets bezitten, hetgeen derzelver roofzucht zou kunnen opwekken. Bij den opgang daarvan, hervatten zij hunne werkzaamheden; bij haren ondergang zingen en dansen zij, voor dat zij zich ter ruste begeven. Hunne grootste togten strekken zich tot den biechtstoel van de naast bij gelegen kerk uit. Hunne godsdienst, de bijgeloovige overleveringen, welke de monnikken zorg dragen te onderhouden, misgaders de gewigtige gebeurtenissen, welke elkander sedert vier jaren in *Portugal* hebben opgevolgd, zijn voor hen voorvallen uit eene andere wereld.

Monro's komst en oponthoud te Jeruzalem in de lente van 1834. (*)

Acht uren van *Romlah*, ontwaarden wij, van eenen berg-pas afkomende, voor het eerst *Jeruzalem*, dat op een half uur afstands vóór ons lag. Het is onmogelijk, de gewaarwordingen te beschrijven, die elk, wien het geloof aan de eeuwig gedenkwaardige gebeurtenissen der gewijde geschiedenis dierbaar is, moet gevoelen, bij het naderen dezer aloude hoofdstad. Iedere schilderachtige beschrijving van haren wederwil[illegible] bevestigt de berigten over hare vroegere schoonheid. De eerste uitroep, die ons getroffen hart lucht gaf, was deze:

« Is dit die stad, die de menschen eenmaal de Koningin der steden, het sieraad der wereld noemden? Hoe eenzaam en verlaten ligt zij daar!" Onze blikken ontwaarden niets dan een' ouden, bouwvalligen muur, boven welken zich de spitsen van eenige Turksche Moskeën verhieven. Geen levend wezen zagen wij in den omtrek, toen wij de stad nader kwamen; geen ander voorwerp uit het onmetelijke plantenrijk dan eenige olijfboomen. Eene doodelijke, sombere stilte heerschte van rondom; en het geheele tooneel, dat zich aan ons oog opdeed, vertoonde zich als het bedroevendste, betreurenswaardigste, dat de verbeelding zich kan voorstellen.

De weg van *Jaffa* loopt een eindwegs langs den ouden muur heen; ter regter zijde ligt het dal van *Hinnom*, dat den toegang naar de poort van *Bethlehem* aanwijst. De eerste levende wezens, die zich aan ons oog opdeden, waren Egiptische soldaten. Als men hen hoort, hoe zij van de ter stad binnentredende vreemdelingen tolbetaling vorderen, dan herinnert men zich onwillekeurig eene menigte bijbelplaatsen, die het lijden hebben voorspeld, het welk *Zion* van dit volk, één van deszelfs wraakgierige overweldigers, nog te verduren hebben.

Had *Jeruzalem*, even als *Tyrus* en *Chorazin*, opgehouden te bestaan, dan waren de over haar uitgesprokene profetiën [illegible] vervuld; want dan had zij ook opgehouden te treuren over haren diepen val. Thans en blijft zij nog bij voortduring een gedenkteeken en leerrijk voorbeeld voor alle volkeren der aarde.

Van den tempel van SALOMO schijnt het zelfs twijfelachtig of hij hier eenmaal bestaan heeft of niet; want de Moskee van *Omar*, die men algemeen vooronderstelt, op dezelfde plaats te staan, waar SALOMO, van de oudsten van Israël en de overstens der stammen omringd, het prachtigste en schoonste Godsgebouw inwijdde, ligt veel lager, dan de geschiedenis ons, van de standplaats des tempels verhaalt, zoodat de plek, waar hij eens in vollen luister prijkte, elders moet gezocht worden.

Dat ZERUBBABEL den tweeden tempel aan den eersten gebouwd heeft, schijnt onbewezen, om dat men algemeen van gevoelen is, dat voor dien tempel geheel nieuwe grondslagen zijn gelegd geworden. De graven der Koningen zijn meer dan een half uur afstands van den muur der stad verwijderd; waarschijnlijk lagen zij oorspronkelijk in de nabijheid van eene der hoofdpoorten. Overigens is het onmogelijk, om, op goede gronden, te kunnen aanwijzen, dat *Jeruzalem* eenmaal eenen veel grooteren omvang gehad heeft dan tegenwoordig. Toen wij de poort van *Bethlehem* binnen traden, zagen wij, ter linker zijde, eenen langwerpigen vijver, naar men ons zeide, twintig voet diep, op eene ruwe wijze, in een van kleine steenen omgeven langwerpig rond. Eenige dagen later verzekerde ons onze Cicerone, dat dit de plaats was, waar BATHSEBA zich had gebaad, toen DAVID haar beschouwde van de tinne zijner woning, waarvan nog een ijzeren tralie-werk, op eenen kleinen afstand van daar, als eenig overblijfsel wordt aangewezen. Daar ik brieven van *Rome* had medegebragt, vroeg ik terstond, bij ons binnentreden van *Jeruzalem*, naar het Franciskaner-Klooster. Langs den daarheen geleidenden verwulfden poortweg, zagen wij, op steenen banken, een aantal Bethlehemiten en andere Arabische christenen uitgestrekt nederliggen, die hier voor de hitte der brandende middagzon eene koele verblijfplaats hadden gezocht en er de toediening hunner gewone dagelijksche spijzen verbeidden. Eindelijk, aan het klooster zelve gekomen, ontmoetteden wij eenen kleinen, vriendelijken Spaanschen monnik, die ons in gebrekkig Engelsch te gemoet voerde: *Dere be sum you fellows here.* (Er zijn eenigen uwer landslieden hier.) Daar ik mijne moedertaal, — zoo gaat de Engelsche geestelijke voort met verhalen — in lange niet had gehoord, en niet verwachten kon ze hier te zullen hooren, was ik over deze toespraak niet weinig verwonderd, hoe gebrekkig mij dezelve in de ooren klonk. Nadat wij de gaanderij waren doorgegaan, ontmoetteden wij de heeren CRAGG en FERGUSSON, wier vroeger met hen in *Cairo* aangeknoopte kennismaking mij eene aangename herinnering verschafte.

Ik stelde mijne bovengenoemde geloofsbrieven den superior des kloosters ter hand, en werd door hem op eene uitmuntend-welsmakende likeur en koffij, met mijne overige reisgenooten, onthaald. In de geheele, eigenlijk gezegde oude gedenkwaardige stad, bevond zich, even als in het Franciscaner-klooster, eene menigte pelgrims, zoodat het mij en mijnen reisgenooten reeds bezwaarlijk toescheen, om een behoorlijk nachtverblijf te vinden. Deze bezorgdheid werd echter spoedig opgeheven, daar men ons eene kleine herberg, *Casa Nuova* genoemd, aanwees, waar wij niet alleen een gewenscht nachtverblijf, maar bovendien eene aanzienlijke verzameling van logeergasten, van heinde en ver hier heen gevloeid, ontmoetteden. Aan het andere einde van het vertrek, ons tot nachtverblijf beschikt, wees men ons eene kamer, waar de prinses van *Wallis* met haar gevolg gedurende haar oponthoud in *Jeruzalem*, had vertoefd.

Des Zaturdag-avonds, de avond, die den herinnerings-dag aan de kruisiging en opstanding onzes Heeren vooraf gaat, werd in de Grieksche kerk eene plegtige dienst gehouden. De Turksche gouverneur was er met zijn gevolg tegenwoordig; en rookte, op eene sofa met sierlijke kussens gelegen, zijne niet minder sierlijke als prachtige pijp, welk rooken, door het opslurpen van koffij, nu en dan werd afgewisseld. In het midden van het voorportaal der kerk, stond eene tafel van antiek bewerkt geel marmer (giallo) onder welke een steen lag, die men ons verhaalde dezelfde te zijn, waarop, volgens overlevering, het ligchaam onzes Heeren gebalzemd is. Om deze tafel zongen, dansten en jubelden eenige christenen, terwijl anderen op de knieën lagen en nu en dan, als de gelegenheid zich voordeed, hunne hoofden op genoemden steen legden. Het gedeelte der kerk, hetwelk het heilige graf bevat, is van een' koepel omgeven, welke eene kleine, langwerpige kapel bevat, waarin zich het heilige graf bevindt. Een digte drom van aanbidders drong zich daar te zamen, niettegenstaande eenige opzigters den toegang derwaarts openhielden voor de processie der Franciskaners, die weldra verscheen. Deze processie, uit geestelijken en leken bestaande, schaarde zich om het genoemde gedenkteeken, en gaf hare feestplegtige vreugde en dankbaarheid door niet minder luidklinkend kerkgebaar te kennen. In den noordelijken vleugel van het gebouw, vernamen wij verschillende kramers, die hunne uitgelezene koopwaren aanboden. In de overige gedeelten der kapel hadden weder andere tooneelen plaats, wier beschrijving ons te lang zou moeten bezig houden, om dezelve naar waarheid te kunnen leveren; maar die niettemin verre van godsdienst-alemend waren. Niet onopgemerkt had dit alles plaats; wij herinnerden ons, bij het zien van dit alles, de profetiën en bedreigingen over *Jeruzalem*, die wij in de gewijde geschiedenis opgeteekend vinden, en ons den diepen val voorspellen, waartoe het tegenwoordige *Jeruzalem* werkelijk gekomen is.

Behalve de Moskeën der Turken, wier toegang voor ons gesloten was, levert *Jeruzalem* niets merkwaardigs op, dan de kapel van het heilige graf, het eenige overblijfsel der kerk van het heilige graf, welke in het begin dezer eeuw, door een' geduchten brand is verwoest geworden. (†)

Statistiek.

Het *geschiedkundig jaarboek*, hetwelk te *Parijs* het licht ziet, bevat de navolgende statistieke opgaven, op het einde van het jaar 1833 opgemaakt:

Frankrijk heeft 154,000 vierkante mijlen oppervlakte; telt eene bevolking van 32,600,000 zielen; heeft een inkomen van 1,133,870,547 francs; eene schuld van 3,759,180,446 francs. Het leger is sterk 410,000 man; de marine heeft 33 linieschepen, 77 fregatten en 213 mindere vaartuigen.

(*) Uit het Engelsche werk van eenen Engelschen geestelijk, J. SUMNER [illegible].

(†) Een fraai en hoogst zeldzaam model dezer kerk, zoo als zij eenmaal was, is, voor zoo ver wij weten, nog in *Amsterdam* ten huize van den heer VAN HOXBRT, ter bezigtiging aanwezig.

Rusland: bevolking 52,575,600 zielen; oppervlakte 1,499,000 vierkante mijlen; leger 674000 man; inkomen 400 millioen; schuld duizend millioen 520,000 francs.

Groot-Brittanje: bevolking 24,793,366 zielen; oppervlakte 90,950 vierkante mijlen; inkomen 1,170,844,907; schuld 18 duizend 852,513,788 francs.

Oostenrijk: oppervlakte 194,500 vierkante mijlen; bevolking 32 millioen; inkomen 440 millioen; schuld 1 duizend 800 millioen; leger 381,104 man; marine 3 linieschepen, 8 fregatten en 61 mindere vaartuigen.

Duitsche bondsvergadering, (*Oostenrijk*, *Pruissen* en *Beijeren* daaronder niet begrepen) oppervlakte 46,380 vierkante mijlen; bevolking 9 millioen 830,000 zielen; inkomen 172,386,000 francs; schuld 438 millioen, 620,006 francs; leger 130,000 man.

Spanje: oppervlakte 137,400 vierkante mijlen; bevolking 13 millioen; inkomen 178,600,000 francs; schuld 4 duizend millioen; leger 90,000; marine 10 linieschepen; 15 fregatten en 80 mindere schepen.

Nederland: oppervlakte 8,326 vierkante mijlen; bevolking 2,302,000 zielen; inkomen 85 millioen francs; schuld 2 duizend 838 millioen francs; leger 100,000 man; zeewezen 12 linieschepen, 33 fregatten en 86 mindere vaartuigen. (?)

België: oppervlakte 9,700 vierkante mijlen; bevolking 3,817,000 zielen; inkomen 85 millioen francs; schuld 849,445,000 francs; leger 110,000 man.

Portugal: oppervlakte 29,150 vierkante mijlen; bevolking 3 millioen zielen; inkomen 54,096,000 francs; schuld 160 millioen; leger 24,000 man; marine 4 linie-schepen, 6 fregatten en 37 mindere vaartuigen.

Pruissen: oppervlakte 86,450 vierkante mijlen; bevolking 12,726,000 zielen; inkomen 215 milioen francs; schuld 950 milioen; leger 260,000 man.

Beijeren: oppervlakte 22,120 vierkante mijlen; bevolking 4,075,000 zielen; inkomen 70 millioen francs; schuld 265,200,000 fr; leger 46,000 man.

Zweden en Noorwegen: oppervlakte 223,000 vierkante mijlen; bevolking 3,866,000 zielen; inkomen 52 milioen fr.; schuld 81 milioen; leger 45,200 man; marine 10 linieschepen, 13 fregatten en 238 mindere vaartuigen.

Sardinië: oppervlakte 21,000 vierkante mijlen; bevolking 4,300,000 zielen; inkomen 65 milioen fr.; schuld 124 milioen; leger 65,000 man; marine 2 linieschepen, 3 fregatten en 7 mindere vaartuigen.

Denemarken: oppervlakte 1517 vierkante mijlen; bevolking 1,166,000 zielen; inkomen 10 milioen, waarvan de tol aan de *Sont* 240,000 gulden bedraagt; schuld 100 milioen; leger 27,000 man; marine, na de vernieling der vloot in 1807, door de Engelschen, 1 linieschip, 3 fregatten en eenige andere schepen.

Turkije: oppervlakte 154,000 vierkante mijlen; bevolking 8,900,000 zielen; inkomen 360 millioen; leger 120,000 man.

Alfabet voor den Opmerker.

(Vervolg van No. 128.)

Momaangezigt. Ofschoon men dit bedekkings-middel der gelaatstrekken gewoonlijk op maskerade-bals bezigt, ten einde zich daardoor, boven en behalve een vreemd gekozen costuum, geheel onkenbaar te maken; eene kunst, niet alleen het hoofddoel van genoemde vereenigingen uitmakende, maar zelfs te meer lof verdienende, naarmate de zich aldus onkenbaar gemaakte persoon, zoodoende, ruimer gelegenheid heeft, om zijne rol meer ongehinderd en glorierijker te spelen: valt het niet te ontkennen, dat in het dagelijksche leven, dikwijls, en niet te onregt, bij eene maskerade-partij vergeleken, vele groote en kleine rolvervullers zich aan ons oog opdoen, wier innerlijke karakterwaarde, niet zelden moeijelijk te onderkennen valt. — Onder de zoodanigen rangschikken wij *den huichelaar*, die ons, door zijn uiterlijk vertoon van braafheid, tracht in te nemen, om ons te gemakkelijker in het, door hem, heimelijk, uitgespannen net van lage baatzucht te kunnen vangen; of den *valschen* vriend, die ons door duizende gemaakte beleefdheden aan zich tracht te verbinden, om, bij de eerste gelegenheid de beste, ons te verstrikken; of den *laagkruipenden* gelukzoeker, die zich overal weet in te dringen; of den met hem in vele opzigten gelijk staanden *hoveling*, die van niets dan vleijen weet, en een' gezworen afkeer schijnt te hebben van al wat waarheid is; of den *minnaar*, die liefde voor het meisje veinst, dat hij met honigzoete woorden heeft weten over te halen, om hem, en hem alleen te beminnen, maar met geen ander doel dan om eenmaal bezitter te worden van haar vermogen; of, eindelijk, om uitvoerigheid van voorbeelden-aanwijzing te vermijden, die *vrouw* of *meisje* zelve, die een' zoogenoemden liefdeband aanknoopt, maar alleen ter bereiking van eigendommelijk, belangzuchtig doel, en dus, evenseens achter de mom van liefde en hartelijke genegenheid verborgen, hare strikken uitzet. Welk opmerker der dagelijksche maskerade-wereld zal dus niet in gemoede moeten erkennen, dat er, buiten en behalve de gewone maskerade-bals, veelvuldige momaangezigten worden gebezigd ter verberging van karaktertrekken, die anders in het helderst daglicht zouden verschijnen?!

Moolik. Schrikbeeld. De geheele wereld is er vol van; want de meeste menschen zijn elkander ten schrikbeeld, en hoe veel te meer geldt zulks niet van het staatkundig schouwtooneel. Hoezeer de hoofdrol-vervullers daarin koor mogen zingen: *vrede! vrede!* de algemeene spanning van vele volksgemoederen schreeuwt er niet minder luidkeels: *hervorming! hervorming!* en die kreet is voor eerstgenoemden een *moolik*, een schrikbeeld, om hetwelk te bestrijden, en ware het mogelijk geheel te vernietigen, de Noordsche potentaten nog onlangs te *Kalisch*, met ongehoorde verspilzucht, en kort daarop te *Teplitz*, conferentiën op conferentiën, en wel met digt gesloten deuren, hebben gehouden. In hoeverre die congregatiën nu het voorgestelde doel zullen bereiken, zal de tijd, die alle raadselen oplost, ons moeten leeren, schoon wij de vrijheid nemen daaraan voor als nog te twijfelen, aangezien de om hervorming roepende volken zich aan den ouderwetschen stok des drijvers hoogstwaarschijnlijk niet lang meer zullen willen onderwerpen.

Muis. Dat de bij ons te lande bekende veld- en huis-muis een' staart en wel een' langen staart heeft, is algemeen bekend, evenzeer als men bij ons te lande, volgens het algemeen bekende spreekwoord, weet dat er in het dagelijksche leven *vele muizen* gevonden worden, die zeer lange, en soms buitengewoon lange staarten hebben. Onder deze laatsten bekleedt, voorzeker, de staatkundige en financiele schikking tusschen *Nederland* en *België*, sedert den schandelijken opstand van laatstgenoemd, nieuw gecreëerd, en door onze zoogenoemd bevriende staatkundige bondsvrienden, wettig erkende Koningrijk, eene eerste en voorname plaats. Wij hoopten, en velen met ons, dat, bij de laatsgehouden Koninklijke troonrede, een gewenscht uitzigt zou geopend worden op eene ministeriele mededeeling, ter opklaring van den stik donkeren nevel, die onzen staatkundigen gezigtseinder nog steeds blijft omhullen. Maar, vergeefs! En dit bevestigt ons, als van zelven in de, in stillen ootmoed duldende overtuiging, dat er, vooral in de staatkundige wereld, *vele muizen* zijn, die lange, niet zelden zeer lange staarten hebben.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 5 Nov. 1 El 3 Palm 6 Duim; gewassen 1 Duim; gevallen 0 D.
Den 6 Nov. 1 El 3 Palm 6 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D.

Getrouwd:

[illegible]
[illegible] in Noord-Holland,
den 31sten October, en
1835. J. B. GAMELKOORN.

Houtverkooping.

Op Maandag den 9den November, des voormiddags ten tien ure, zal men, op het Plein bij de Velper-Barrière te *Arnhem*, publiek verkoopen: onderscheidene parceelen BRANDHOUT, afkomstig van den zoogenaamden dikken Boom op Alteveer, benevens eenig AFVAL van TIMMERHOUT.

§ † § De ondergeteekenden hebben de eer, hunne geachte *Vrienden* en *Begunstigers* bij deze te verwittigen, dat zij op heden hunnen Handel in MANUFACTUREN en MODEGOEDEREN, (voor zoo verre zulks hun Handelshuis te *Zutphen* betreft) hebben overgegaan aan hunne vroegere Bedienden, de Heeren PETERS en KLUMPER, alhier woonachtig. Onder vriendelijke dankbetuiging voor de tot op heden genotene bewijzen van genegenheid en vertrouwen, nemen zij de vrijheid, gemelde hunne Opvolgers in dien Handel, aan een iegelijk gunstig aan te bevelen.

ZUTPHEN den 1sten November 1835.

VAN HULST en COMP.

† § § De ondergeteekenden, blijkens bovenstaande Advertentie, van de Heeren VAN HULST en COMP. te *Zutphen* hunne Affaire in MANUFACTUREN en MODEGOEDEREN overgenomen [illegible] bij dezen de vrijheid zich op het minzaamst aan te bevelen, belovende bij voortduring eene prompte en civiele bediening.

ZUTPHEN den 1sten November 1835.

PETERS en KLUMPER.

† § † Op een Buitengoed, in het Schependom van *Arnhem*, wordt gevraagd een KOETSIER, van de Protestantsche Godsdienst en voorzien van goede getuigschriften. Men melde zich, met franco-brieven, onder de Letter P R bij *PLOEG* en *MENTHEN*, Kruideniers in de Rijnstraat te *Arnhem*.

BOURICIUS,
Algemeene Postwagen-Diensten.

KANTOOR *ARNHEM*.

De uren van vertrek der Diligences van de Onderneming zijn:

's Morgens ten $6\frac{1}{2}$ ure. *Naar* Amersfoort, Amsterdam, Utrecht, Leyden, 's Gravenhage, Gouda, Rotterdam, Gorinchem, Breda, Nijkerk, Harderwijk, Elburg en Kampen.

's Morgens ten 7 ure. Naar *Nijmegen*, *Grave*, *'s Hertogenbosch*, *Eindhoven*, *Tilburg* en *Breda*.

's Morgens ten $7\frac{1}{2}$ ure. Naar *Zutphen*, *Deventer*, *Zwolle*, *Kampen*, *Elburg*, *Harderwijk* en *Nijkerk*.

's Middags ten 3 ure. Naar *Wageningen*, *Utrecht* en *Amsterdam*.

's Avonds ten 11 ure. Naar *Amersfoort*, [illegible] *'s Gravenhage* [illegible]

's Middags [illegible] en verder naar *Duitschland*, naar [illegible] *Zwolle*, *Meppel*, *Heerenveen*, *Leeuwarden*, *Assen*, *Groningen*, *Doesborgh* en *Terborg*.

's Avonds ten $7\frac{1}{2}$ ure. Naar *Zutphen* en *Nijmegen*.

Arnhem, den 1sten November 1835.
Op last der Hoofd-Administratie,
De Directeur,
W. CNOPIUS.

De Koninklijk Pruissische *Snelpost* over *Emmerik* naar *Duitschland*, vertrekt des morgens ten 8 ure.

De *Goederen-Post* van *Arnhem* naar *Emmerik* en verder.

1°. Des Zondags 's morgens ten 8 ure Berlijner Cour.
2°. Des Zondags 's avonds ten 10 ure Frankfurter Cours.
3°. Des Dingsdags 's avonds ten 10 ure als ad 2°.
4°. Des Woensdags 's morgens ten 8 ure als ad 1°.
5°. Des Donderdags 's morgens ten 11 ure tot *Emmerik*.
6°. Des Vrijdags 's avonds ten 10 ure als ad 2°.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.